

A Vonyarcvashegyi Eötvös Károly Általános Iskola diáklapja

2025. június

PadTárs

XXXV. évfolyam 7. szám

2. oldal

Tóth Péter Lóránt
Versvándor

4. oldal

Országos III. a
PADTÁRS!

A Budapesten május 23-án megrendezett Országos Ifjúsági Sajtófesztiválon diákszerkesztőink „Az év diáklapja” kategóriában a 3. helyért járó oklevelet vehették át, amely egyben a 10. országos elismerése a Padtársnak.

A HÓNAP
IDÉZETE:

Tóth Enikő Enci:
Balaton

„Ébred a hajnal, tisztul a pára,
halk suhanás fut, a szél a tavon,
rezdül a szikra, a reggeled áldja,
s néz a szemével a nagy Balaton!”

5. oldal

fotó: Stubán Árpád

A Határtalanul program keretében nekünk, az idei 7. osztályosoknak is lehetőségünk nyílt ellátogatni egy határon túli területre, Erdélybe. A hat napos utazást rengeteg készülődés előzte meg, mind a szervezők, mind a diákok részéről.

2. oldal

A Magyar Nemzeti Férfikar előadásában utazhattuk végig a zeneirodalom jelentős állomásait. Iskolánk diákjait valósággal elvarázsolták az európai szinten is egyedülálló énekkar tagjai.

Eredmények

Veszprém – Az országos döntőn részt vevő II. k. cs-os labdarúgóink, szoros eredményeket elérve a 20 csapatos döntőn a 18. helyen végeztek. Mivel mindjárt az első meccsen egy góllal kikaptak a későbbi győztes Siófok csapatától, nehéz ellenfelek következtek. Gratulálunk a helyezésükhöz!

Felk.: Gujgicz Gyula, Borsos Tamás, Szabó Szilárd.

Gyenesdiás – Betűvető címmel hirdetett anyanyelvi versenyt a gyenesdiási Kárpáti János Általános Iskola és AMI a tanév elején. Három levelezős forduló után a legjobb eredményt elért tanulókat hívták meg május 7-ére, egy „élő” versenyre. Sajnos az ötödikes versenyzők a zánkai táborozásuk miatt nem vehettek részt a döntőn, a hatodik osztályból viszont Czigor Benedek megmérettette magát. A feladatlap kitöltése olyan jól sikerült, hogy évfolyamában az első helyen végzett.

Felkészítő tanára: Kósa Tamás

Rendhagyó órák

► Horváth Hanna

skolánkban május 19-én a felső tagozatosok kettő, az alsósok pedig egy különleges tanórán vehettek részt.

Nyolc órától felsősöknek szóló rendhagyó irodalom órával indítottuk a napot, melyet Tóth Péter Lóránt „versvándor” tartott meg nekünk. Ez az interaktív előadás József Attiláról szólt, és a legtöbb gyerek nagyon élvezte. Sokaknak főleg azért tetszett, mert a közönséget is bevonta a műsorba, és sok érdekes dolgot hallhattunk a költőnkéről.

Mikor véget ért ez a különleges tanóra, 11 órakor már az egész iskola az aulában ült, hogy a Petőfi Kulturális Program keretében egy szintén nem megszokott énekórán is részt vegyünk. Ebben az egy órában is sok érdekes dolgot tudhattunk meg. Itt egy zenetörténeti utazásra vittek el minket, ami az ókortól egészen a XX. századig tartott. Ezekből az időkől beszélgettünk az énekórákon már megismert zeneszerzőkről pl. Beethovenről, Mozartól, Vivaldiról stb. Ebben az előadásban szerepelt egy férfikórus is, a Magyar Nemzeti Férfikar, akik gyönyörűen énekelték el a műsorhoz kapcsolódó dalokat. Nagyon szépen köszönjük a Vonyarcvashegyi Művelődési Háznak és igazgatójának, Oswald Bálintnak, hogy részt vehettünk ezeken a rendhagyó tanítási órákon.

Fagy TOP5

1. citrom
2. vanília
3. eper
4. csokoládé
5. puncs

► Szente Barni

Felejthetetlen napok az Erzsébet-táborban

Stenes Jázmin

Az Erzsébet-táborban töltött napok számomra is maradandó élményt jelentettek – rengeteg program, nevetés, mozgás és új barátságok tettek különlegessé minden pillanatot.

Szerdán reggel izgatottan indultunk a táborba, hiszen már előre tudtuk, hogy lesz egy kutyabemutató is. A bemutatón különböző trükköket láttunk, és megtudhattuk, hogyan lehet a kutyákat tanítani. Egészen lenyűgözött, mennyire okosak és fegyelmezettek voltak ezek az állatok – sőt, néhányat még meg is lehetett simogatni! A délután további részében kipróbálhattuk a trambulint, ami óriási kedvenc lett. Mindenki sorban állt, hogy újra és újra ugorhasson, pörögjön, és persze versenyeztünk is, ki bír tovább a levegőben maradni. A nevetés és az örömteli kiáltások szinte betöltötték az egész teret. Este egy könnyűzenei koncerttel zártuk a napot, ami fantasztikus hangulatban telt. Együtt énekeltünk, tapsoltunk, sokan táncrea is perdültek. Olyan volt, mintha egy mini fesztiválon lettünk volna – tele fényvel, zenével és mosolygós arcokkal. Csütörtökön délelőtt az „Együtt zsongunk” programon vettünk részt. Ez egy sor ügyességi- és sportos feladtból állt, ahol csapatban és egyénileg is kipróbálhattuk magunkat. Voltak ügyességi- és labdás játékok – a nap végére kellemesen elfáradtunk, de mindezt egy percre sem bántuk, mert rengeteg móka és közös élmény fűződött hozzá. Délutánra igazi különlegesség várt ránk: kirándulás a Szent Erzsébet elektromos hajóval. A vízről

csodálatos kilátás nyílt, miközben a hajó csendesen siklott a felszínen. Beszélgettünk, fényképeztünk, és egyszerűen csak élveztük a pillanatot. Az estét pedig egy igazi tábori diszkó koronázta meg! Színes fények, pörgős zenék, és mindenki a táncparketten. Azok is táncoltak, akik egyébként nem szoktak – valahogy ez a nap mindenkit magával ragadott. Péntek reggel kicsit szomorúan, de hálás szívvel, 9:30-kor elhagytuk a szállást. A búcsúzás nem volt könnyű, hiszen rengeteg közös élmény kötött össze bennünket, de tudtuk, hogy ezeket az emlékeket még sokáig magunkkal visszük.

Ez a tábor számomra sokkal többet jelentett egyszerű kikapcsolódásnál – egy olyan közösség része lehettem, ahol mindenki önmaga lehetett, és ahol nap mint nap új élmények vártak. Már most visszavágyom!

Köszönjük Mariann néninek azt a rengeteg munkát, amit a sikeres pályázat megírásával végzett, kísérő tanárainknak a fáradságot, hogy a tanításon kívüli időszakot, pihenőidejüket is feláldozták azért, hogy mi jól érezzük magunkat!

Aranytoll Díj

Somogyi Dorina

Mint az eddigi években mindig, idén is kiválasztottuk az év legjobb cikkíróját. A havonta megszavazott adatok alapján az idei év Aranytoll Díj győztesével, Gelencsér Lilivel beszélgettem.

-Mióta vagy a Padtárs szerkesztőség tagja?

-Ötödik osztályos korom óta vagyok a szerkesztőség tagja, amely idő alatt két DUE rendezvényen is részt vehettem. Rendkívül nagy élmény volt.

-Milyen témában szerettél a legjobban írni?

-Az aktualitásokról szerettem a legjobban írni, például az évszakokhoz tartozó ünnepekről vagy tradíciókról.

Azért szerettem ezeket, mert sok plusz információnak lehetett utánanézni, amelyekkel én is gazdagodtam. Ezek mellett a padtársas éveim kezdetén több receptet is írtam. Nagyon szerettem ezeket, hiszen imádom sütni és főzni, így ez egy tökéletesen hozzám illő feladat volt.

-Mit adott neked a Padtárs az évek során?

-Nagyon sok új élményt, tapasztalatot

szereztem, és hatalmas segítség volt a fogalmazás írásában is, valamint nagyon örültem, hogy Tamás bácsival és a többi padtársassal együtt dolgozhattam az újságon.

Országos 3. a Padtárs

◉ Gelencsér Lili

A Diák- és Ifjúsági Újságírók Országos Egyesülete (DUE) márciusban kiírt pályázatára küldte be a Padtárs szerkesztősége az általunk kiválasztott idej három legjobb számot. A számtalan pályázó közül a díjátadóra csak a helyezetteket hívták meg. A május 23-án, Budapesten megrendezett Országos Ifjúsági Sajtófesztiválon újságunk „Az év diáklapja” kategóriában 3. helyezést ért el. Ez a 10. országos elismerése a Padtárs diáklapnak.

Reggel háromnegyed hétkor indult a vonatunk a keszthelyi vasútállomásra. Az utat rengeteg nevetés töltötte ki, és egy szempillantás alatt el is érkeztünk a kelenföldi vasútállomásra. Onnan metróval mentünk tovább a helyszínre, ami az újpesti rendezvényter volt. Az ünnepélyes díjátadó után több hírességgel is találkozhattunk. A meghívottak listáján szerepelt Gundel Takács Gábor, a magyar televízió egyik legismertebb alakja, Szabó Szilvia kajakozó, aki sportágában számtalanszor remekelt, Kabát Péter, egykori

magyar válogatott labdarúgó, és sok más híresség. Többféle programon vettünk még részt, mint például a Kahoot, ahonnan nem térhettünk vissza üres kézzel, mert már a részvételért is járt egy kis jutalom. Lemehettünk az újpesti piacra körülnézni, hiszen az épület alatt volt. Ezek után metróval elmentünk az Etele plázába, ahol eltöltöttük az időt az indulásig. A vonaton jól játszottunk. Mondanom sem kell, hogy ez a nap is élményekben és boldogságban gazdag volt.

Gyenesdiás – A Kárpáti János Általános Iskola és AML szövegértés versenyén már hagyományosan iskolánk szinte minden évfolyamának tanulói részt vesznek. A május 8-i színvonalas versenyen idén is kiváló eredményeket értek el.

Alsó tagozat (zárójelben az elért helyezés): 1. o. Fazekas Bendegúz, Móricz Blanka, 2. o. Hunyady Dávid (4. hely), Szentgyörgyi Dalma (6. hely.) 3. o. Novák Márton, Vass András.

A 4. o. tanulói kiránduláson voltak, így nem tudtak részt venni a versenyen.

Felső tagozat: Az 5. o. tanulói kiránduláson voltak, így nem tudtak részt venni a versenyen.

6. o. Czibor Benedek (5. hely), Jasek Hanna, 7. o. Bán Csaba (1. hely), Insticei Mátyás (3. hely), 8. o. Takács Tivadar (1. hely), Székely Márton (2. hely).

Felkészítő tanárok: Pálné Bozzai Ibolya, Sipőcz Bianka, Szabóné Kiss Krisztina, Kósa Tamás

Szumó harcművészet

◉ Hunyady Kristóf

Tudod, hogy miért lökdösődik két nagydarab japán fura gatyában egy körben? Idáig még egy vicc első mondata is lehetne, de a szumózás egyáltalán nem vicc.

Aki először pillant meg egy szumóst, rögtön az jut az eszébe, hogy vajon mit eszik egy ilyen férfi, hogy másfél mázsás legyen? Levest! Meglepődtél, igaz? Na jó, nem akármilyet, chanko-nabet. Ez amolyan pörköltféle leves, sok-sok hússal meg hallal, ráadásul sört isznak hozzá. Ez nekik amolyan diéta, amit úgy neveznek: szumó-diéta.

A sportjuk szabályai világosak, mint a nap, dohjóban harcolnak egy körben, és aki előbb kilöki a másikat, az nyer. A birkózásuk több mint 3000 éves, és a szamurájok hagyományát őrzik.

A legnehezebb szumós, Örorra 292 kg volt, de mára már lefogyott és visszavonult. Fénykorában sem ő volt a legjobb, hanem Hakohu, aki 1187 győzelmet aratott.

Forrás: Wikipédia

Határtalanul Erdélyben

► Kocsis Laura

A Határtalanul program keretében nekünk, az idei 7. osztályosoknak is lehetőségünk nyílt ellátogatni egy határon túli területre, Erdélybe. A hat napos utazást rengeteg készülődés előzte meg, mind a szervezők, mind a diákok részéről. Különböző kiselőadásokat készítettünk a kirándulás helyszíneivel kapcsolatban. Május 12-én, hétfőn elindultunk egy tizenhét órás útra, Tibódig, ahol a szállásunk volt.

Több nagyobb pihenőt követően, az első megállónk Nagyváradon volt, ahol a város székesegyházát néztük meg. Ezt a Királyhágó követte, ahol nagy meglepetésünkre összefutottunk a gyenesdiási hetedikes csoporttal, akik szintén „Határtalanul” kirándultak. Kicsi a világ! A második napon sajnálatos módon a parajdi sóbányába nem mehettünk be vízbetörés miatt, de helyette megtekinthettük az onnan elszállított sötömböök feldolgozását egy helyi ember jóvoltából. A legtöbb székely egy régi hagyományt megőrizve székelykapukat állít a házuk bejáratába. Egy ilyen székelykapu sor vezet Orbán Balázs, „a legnagyobb székely” sírjához, amelyet megkoszorúztunk. Mellette az úgynevezett mini Transzszilvániát (mini Erdélyt) tekinthettük meg, ahol Erdély nevezetesebb helyei voltak makettként elkészítve. A nap végét a Medve-tónál zártuk. Innen Farkaslakára vezetett utunk, ahol Tamási Áron szülőháza van. Itt is elhelyeztünk tiszteletünk jeléül egy koszorút. A harmadik napon először a Békás-szorozhoz indultunk, ezután elbuszoztunk a közeli Gyilkos-tóhoz, amely a tóból kiálló farönköktől veszélyes. De nemcsak a látvány nyerte el tetszésünket, hanem az itt készült híres erdélyi kürtöskalács íze is. Ezek után ellátogattunk Bethlen Gábor gyermekkori házába, ami inkább nevezhető várnak, mint háznak. Itt a múzeumot néztük meg. Utunkat folytatva a csíksomlyói templomhoz mentünk, ahol megsimogathattuk a „Szűzanya-lábát”, és kívánhattunk valamit. A helyi borvízforrás nevezetessége a gyógyító hatása. Következő, azaz a negyedik napon a reggelt egy városnézéssel kezdtük Székelyudvarhelyen, ahol megnéztük Áron püspök emlék-

fotó: Stubán Árpád

szobrát és a szoborparkot, amit Emlékezet parknak is neveznek. 13 magyar király, író és más híres ember szobra tekinthető itt meg. Aztán a Székelyderzsi Unitárius Vártemplomba mentünk be. Ezután az egész kirándulásunkon talán a legjobban várt program következett, mégpedig az, hogy megmásszuk az 1801 méteres Hargitát. Egy darabig traktor vitt minket, ami mindenkinek nagyon tetszett, majd a maradék távot sétálva tettük meg. Sikeresen teljesítettük ezt a kihívást, és a hegy tetejéhez közeledve, még havat is láttunk. Fentről gyönyörű kilátás nyílt a Keleti-Kárpátokra. Az ötödik napon Borospataka felé indultunk, hogy megcsodálhassuk a gyimesbükki skanzen szépségét, és az ott lévő nomád életmódba is betekintést kaptunk. Végül, de nem utolsó sorban ellátogattunk az ezeréves határhoz, ahol a Trianon előtti Magyarország határa húzódik. Található ott egy őrház, amit 2008-ban újjáépítettek fel. Egy rendkívül színvonalas előadást hallgathattunk meg a régi időkről. Az őrház melletti dombon 64 kopjafa van, amely az akkori nagy Magyarország 64 vármegyéjét jelképezi. Az utolsó napunk legfőképpen az utazásról szólt. Aradon álltunk meg még koszorúzni, és megemlékezni az aradi vértanúkról. Összességében nagyon jól éreztük magunkat, sok új információt kaptunk és olyan élményekkel gazdagodtunk, amelyeket nem felejtünk el. A szálláson lévő háziak nagyon kedvesen fogadtak minket, csak jókat mondhatunk róluk. Isteni ételeket kaptunk tőlük. Gyorsan eltelt ez az egy hét. Hálásan köszönjük a szervezőknek, a kísérő tanárainknak és a megbízható sofőreinknek, hogy mi is részesei lehettünk a pályázatnak, és ezáltal eljuthattunk Erdélybe.

► Sági Luca

Kirándulás a Fiumei úti sírkertbe

Nemrég különleges helyre kirándult a 7. osztály: ellátogattunk a Fiumei úti sírkertbe, ami Budapest egyik leghíresebb temetője, de sokkal több is ennél. Ez a temető olyan, mint egy szabadtéri múzeum. Itt vannak eltemetve olyan híres magyar emberek, mint például Arany János, Jókai Mór, Batthyány Lajos. A sírok gyönyörűek és

hatalmasak voltak, némelyik úgy nézett ki, mint egy művészeti alkotás. Sétálás közben az idegenvezető sok érdekességet mesélt az ott nyugvó személyek életéről. Összességében ez a kirándulás nagyon eseménydús volt. Kicsit más, mint a szokásos múzeumlátogatások, de pont ettől lett különleges.

Tigris a Balatonban

► Szabó-Horváth Bence

Először április elseji tréfának indult, de kiderült, hogy a dolog nem csak egy vicc. Na, most ugrik a majom a vízbe! Bocsánat, a Tigris a Balatonba. Tehát a történet a 2. világháború végén, 1945 telén kezdődött.

A visszavonuló német csapatok egyike, a 3. SS „Totenkopf” páncélosadosztály menekült a szovjetek elől. A hadosztály birtokában volt több Tigris harckocsi, amelyekből hármat, üzemanyaghiány miatt, sorsukra kellett hagyniuk. A németek viszont nem akarták, hogy a tankok a szovjetek csapatait erősítsék. Ezért a tankokkal a Balaton jegére hajtottak, a jég beszakadt, és a tankok a mélybe süllyedtek. Ez egy história volt, egészen mostanáig. A Tigris tankot Tihany mellett emelték ki a Balatonból március 28-án. A felfedezés előzményei véletlenszerűek, már-már filmbeillők. A Balatoni Limnológiai Kutatóintézet egy vadonatúj radarrendszert tesztelt, amikor egy szabályos, 10 m-es fémtárgyat észleltek. A szonárkép tökéletesen mutatta a Tigris tank alakját. Az első felderítéseket az MH Haditechnikai Felderítő Egység végzete. Az egység különleges búvárai megerősítették: egy, szinte teljesen ép

„Tigris” pihen a tó mélyén, az iszapba süppedve, kb. 7 méter mélyen. A kiemelés az erre a célra tervezett pontonhíd-rendszerrel és úszórudakkal történt.

Az egyetlen hatalmas akadályt, a több, mint 56 tonnás monstrum rögzítése és megemelése jelentette. Három napon keresztül zajlott a küldetés, titkos úton. A misszió utolsó napján szép lassan a felszínre került a tank. A vizsgálatok után kiderült, hogy a „Tigris” meglepően jó állapotban van. Motorja természetesen már nem működőképes, de a páncéltest, a futómű és az ágyúcső csak kisebb korróziós kárt szenvedett. Jelenleg a tankot restaurálják, valószínűleg állandó kiállítási darab lesz a 2026-ban nyíló Tihany melletti Hadtörténeti Múzeum balatoni részlegében.

► Szente Barnabás

Sokan már évnyitókor várják az újabb nyári szünetet, hogy újra pihenhessenek. Bár tudjuk, hogy addig még bőven kell tanulni, de amikor eljön az évszáró, mind boldogok leszünk. Lassan megint eljön a vakáció, és a tanév vége.

A nyári szünetben sok mindent tudunk csinálni. Legtöbbször a strandra mennek úszni, röplabdázni, focizni, barátokkal találkozni vagy akár egy jót enni. Valakik különböző helyekre szoktak elmenni, de lehet, hogy más országokba is. El tudunk menni uszodákba úszni, viszont akinek van saját medencéje, abban is fürödhet. Összefoglalva: rengeteg mindent tudunk tenni szünet alatt. Ám jól használjuk ki, mivel gyorsan eltelik! A Padtárs szerkesztői nevében nagyon boldog vakációt kívánok mindenkinek!

Kedves Olvasók!

Ebben a számban nem csak a 8. osztályosok, én is elköszönök Tőletek. Amikor 1990-ben megalapítottam az újságot, az első szerkesztőséget, akkor még csak reménykedtem abban, hogy évről évre olyan szerkesztőtársakra, olvasókra találok, akik 35 éven keresztül hű társaim lesznek a Padtárs létezésében.

Köszönettel és szeretettel gondolok mindenkire, aki velem tartott ezen a hosszú úton, velem örült az országos szinten elért 10. helyezésnek, a LADIK versenyek eredményeinek, leginkább annak, hogy évente hét alkalommal elkészült a Padtárs. Köszönöm Horváth Imre volt Padtárs szerkesztőnek, amiért segített a nyomdai munkákban, feleségemnek, Ági néniemnek, hogy a grafikai munkában társam volt, és az első számítógépes szerkesztést Gelencsér Zoltán kollégámnak. Erdei Ferenc és néhai Károly Kálmán igazgató úrnak, valamint Vonyarcvashegy önkormányzatának a megjelenés támogatását, lehetőségét.

Kívánom, hogy iskolánk „krónikája” további hosszú éveket szórakoztassa, nevelje a vonyarcvashegyi diákságot!

Elköszönnek a nyolcadikosok

► Somogyi Dorina

Búcsúzunk. Még kimondani és elképzelni is nehéz, hogy az utolsó cikkemet írom a Padtárs újságba. Hihetetlen gyorsan telt el ez a 8 év, és azt, hogy szeptemberben már nem ennek az iskolának a kapuját lépem át, egyelőre még elképzelni sem tudom.

5. osztályban csatlakoztam a Padtárs csapatához. Mikor a szakkörök közül kellett választani, mindenképp szerettem volna az újságírást kipróbálni. Nagy élményekkel és sok tanulással teltek a hétfő délutáni foglalkozások. Megtanultam, hogy milyen egy jó cikk, hogy is kell

kezdeni, hogy felkeltse az olvasó érdeklődését, és hogy milyennek kell lenni egy jó befejezésnek. Ez az a szakkör, ahol a munka mellett sok volt a vidámság, játék és nevetés. Sokat köszönhetek Tamás bácsinak, aki jó tanácsokkal látott el a cikkek írásánál, és megbeszéltük, ha valahol javításra, módosításra volt szükség. Aztán ahogyan telt az idő, éreztem, hogy mindig jobban ment az írás, és egyre több izgalmas és érdekes témát sikerült megírnom. Azt gondolom, ezt bizonyítja az is, hogy két alkalommal is én nyertem el az Aranytoll Díjat, ami nagy elismerés, hiszen a legjobb újságírónak szól abban az évben. Hatalmas megtiszteltetés volt számomra, de mindig úgy gondoltam, hogy egy csapat vagyunk, és a Padtárs a közös munkánk és érdemünk. Visszagondolva számtalan cikket, interjút készítettem. Szívesen próbáltam ki magam többféle témában és feladatban, de szívemnek talán egyik legkedvesebb írásai Dorina sztorijai voltak. Nagyon szerettem leírni az érdekes, tanulságos, de remélem, sok esetben vicces történeteimet. Nagy örömmel töltött el, mikor a DUE országos tehetségkutató versenyén 3. helyezést ért el iskolánk diáklapja, büszkén álltam diákársaimmal az újpesti díjátadón.

Szeretettel gondolok az itt eltöltött iskolai éveimre, benne számtalan új ismerettel, barátokkal, izgalommal, érdekes kalandokkal. Köszönöm szépen tanáraimnak a sok tanítást, segítséget, támogatást, biztatást. Hálás szívvel gondolok az elmúlt időre, ahol a tanítás mellett színes programok, kirándulások részese is voltam.

Búcsúzunk és elmegyünk, a mi időnk itt ebben az iskolában lejárt, de a szívem egy része és az emlékeim itt maradnak. Kívánok tanáraimnak, diákársaimnak további szép, tartalmas, élményekben gazdag éveket! Vár rám az új iskola, remélem, hogy hasonló sok szép feladattal és élménnyel, új ismeretek és tudás megszerzésével viszem tovább a vidámságot, a nevetést, a zenét, a táncot a szép emlékeket!

► Gelencsér Lili

Mintha csak tegnap lett volna, hogy átléptük az iskola kapuit, és egy szempillantás alatt elrepült nyolc év. Szeretek ragaszkodni egy megszokott helyhez, közeghez, és az, hogy ezt el kell hagynom, elég ijesztő.

Nagyon sokat köszönhetek ennek az iskolának és a tanároknak. Azt a sok tudást, és élményt, amit itt kaptam, soha nem fogom elfelejteni. Köszönöm az osztálytársaimnak, hogy ennyi emlékekkel gazdagodtunk az évek során, és hogy mindig ott voltunk egymásnak. Remélem, hogy a gimnáziumban is legalább ilyen jó, és összetartó osztályom lesz! Kicsit félek, hiszen ez egy új kezdet, de izgatottan várom, hogy mi fog kisülni belőle.

Én már 5. osztály óta vagyok a Padtárs szerkesztőségének a tagja. Ez alatt a négy év alatt rengeteg új dolgot tanulhattam, és tapasztalatot szereztem. Minden évben új diákok érkeztek hozzánk, akik új tagjai lettek ennek a kis családnak. Rengeteg helyen jártunk, ahol sok új élménnyel gazdagodtunk. Külön köszönet Tamás bácsinak, hogy így felkarolt minket, és végigkísért az úton.

Remélem, hogy lesz alkalmam visszalátogatni ide, és örömmel fogok visszagondolni az itt eltöltött évekre!

**„Az utat én akartam,
mert
engem akart az út.”**

Magyar Lajos

Vonyarcvashegyi Eötvös Károly Általános Iskola

	Kósáné Szakonyi Ágnes		Rákosi Gabriella
	Kósa Tamás		Bujtorné Nagy Judit
	Vigh Márta osztályfőnök		Stübán Árpád igazgatóhelyettes

	Szántó Zsófia		Tamásné Hószpodár Ildikó
	Tóbiás Kitti		Gújgiczzer Gyula János

„Célozd meg a Holdat!
Még ha elhibázod is,
a csillagok közt landolsz”

	Gombás Vanessza		Fekete Dóra
	Horváth Zsombor		Tamás István
	Gelencsér Lili		Fehér Anna Zóra
	Takács Tivadar		Székely Márton József
	Zámbo Levente		Dudás Bálint
	Cseke Zsolt Ákos		Németh Csanád
	Somogyi Dorina		Székely Márton József

A 2024-25-ös tanévben búcsúzó 8. osztályosok névsora: Cseke Zsolt Ákos, Dudás Bálint, Fehér Anna Zóra, Fekete Dóra, Gelencsér Lili, Gombás Vanessza, Horváth Zsombor, Németh Csanád, Somogyi Dorina, Székely Márton József, Takács Tivadar, Tamás István, Zámbo Levente. **Osztályfőnök:** Vigh Márta

